Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Pile
ul. Dzieci Polskich 26, 64 – 920 Piła
tel. 67 3515501
adres do doręczeń elektronicznych
AE:PL-78134-18811-GESCR-30

SKO.4150.22.2026 Piła, 11 sierpnia 2026 r.

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile w składzie:
Przewodniczący: Maciej Wajs (spr.)
Członkowie: Wiesława Mazur
Marek Krokos

po rozpatrzeniu odwołania P H Sp. z o.o. z siedzibą w O , reprezentowaną przez r. pr. G M od decyzji Burmistrza Ujścia z dnia 26 czerwca 2026 r. nr OŚ.6220.4.2024 w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni rolniczej o mocy 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 136/17 w obr. Mirosław, gm. Ujście,
na podstawie art. 138 § 2 oraz art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), a także art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 80 ust. 1, art. 82 ust. 1 oraz art. 85 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 670) - dalej „ustawa ooś"

o r z e k a

- uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskiem z dnia 18 kwietnia 2024 r. F H Sp. z o.o. w O , działając za pośrednictwem pełnomocnika – E P wystąpiła do Burmistrza Ujścia o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „budowa biogazowni rolniczej o mocy 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 136/17 w obr. Mirosław gm. Ujście". Do wniosku załączyła wymagane dokumenty, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia, sporządzoną w kwietniu 2024 r. przez E P

Po ustaleniu przez organ, iż ilość stron postępowania nie przekracza 10 i formalnym zawiadomieniu tych podmiotów o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Burmistrz Ujścia wystąpił do inwestora o wyjaśnienie wątpliwości co do ewentualnej kwalifikacji przedsięwzięcia jako instalacji mogącej

powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (według zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r.), organizacji transportu związanego z przedsięwzięciem, emisji substancji odorowych, oddziaływania akustycznego, możliwości zaopatrzenia przedsięwzięcia w wodę, wykorzystania nadwyżek wyprodukowanej energii cieplnej oraz kwalifikacji przedsięwzięcia jako mogącego znacząco oddziaływać na środowisko (według zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r.).

Po uzupełnieniu w dniu 01 lipca 2024 r. zapisów kip, organ wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu (RDOŚ), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pile (PPIS) oraz Zarządu Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu (ZZ) o zajęcie stanowiska w trybie art. 64 ustawy ooś o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ ustalił przy tym, iż teren przedsięwzięcia nie jest objęty żadnym obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego, a inwestycja należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane (§ 3 ust. 1 pkt 47, pkt 54 lit. b oraz pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. poz. 1839, ze zm.).

Zgodnie z zapisami kip, inwestycja ma polegać na budowie biogazowni rolniczej o mocy 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na obszarze ok. 3,40 ha działki nr 136/17 w obr. Mirosław. Planowana instalacja będzie miała na celu wytwarzanie biogazu rolniczego w ilości ok. 8267360 m3/rok otrzymywanego w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów z sektora rolno – spożywczego. Biogaz będzie wykorzystywany w procesie produkcji odnawialnej energii elektrycznej o mocy do 2 MW oraz wytwarzania energii cieplnej o mocy do 1 MW. Moc przerobowa instalacji będzie wynosić do 36000 Mg/rok substratu (do 100 ton/dobę w tym do 10 ton/dobę ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego). Produktem ubocznym powstającym w wyniku fermentacji będzie też masa pofermentacyjna w ilości ok. 32000 Mg/rok.

W odpowiedzi na prośbę o zaopiniowanie przedsięwzięcia, PPIS w Pile, opinią sanitarną z dnia 09 lipca 2024 r. stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z zapisami art. 66 ustawy ooś. Uzasadnieniem podejścia organu były potencjalne uciążliwości zapachowe oraz możliwe w tej sytuacji konflikty społeczne, które wymagają pogłębionej analizy w formie raportu o odziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Podobne stanowisko wyraził RDOŚ w Poznaniu, który w postanowieniu z dnia 05 sierpnia 2024 r. stwierdził istnienie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w której szczegółowo winny zostać wymienione wszystkie planowane obiekty, instalacje i urządzenia wraz z ich charakterystyką i parametrami technicznymi oraz lista substratów i ich ilości, a także wielkości planowanej do uzyskania mocy elektrycznej i cieplnej. Dodatkowo RDOŚ nakazał oszacowanie procentowe ilości energii mającej być wykorzystywana w ramach przedsięwzięcia oraz przekazywanej na zewnątrz, a także graficzne przedstawienie elementów planowanej infrastruktury. W postanowieniu organ zobowiązał też inwestora, by w ramach oceny oddziaływania na środowisko wykonał szczegółową analizę zagadnień z zakresu zasobów wód podziemnych, ochrony środowiska gruntowo – wodnego, hydrogeologii, gospodarki odpadami, ochrony powietrza i klimatu.

Również ZZ w Inowrocławiu dostrzegł konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W postanowieniu z dnia 09 sierpnia 2024 r. nakazał sporządzenie raportu ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących wpływu przedsięwzięcia na stan jednolitych części wód przy zidentyfikowaniu celów środowiskowych określonych w przepisach Prawa wodnego, rozwiązań chroniących

środowisko gruntowo – wodne, gospodarki wodno – ściekowej oraz gospodarki odpadami (w tym sposobu i miejsca magazynowania odpadów), a także lokalizacji przedsięwzięcia względem ujęć wodnych, zbiorników i cieków wodnych oraz rozwiązań chroniących środowisko gruntowo – wodne przy eksploatacji maszyn, urządzeń i pojazdów.

W konsekwencji wyżej wskazanych stanowisk organów współdziałających, Burmistrz Ujścia, działając na podstawie art. 63 ust. 1 i ust. 4 ustawy ooś, postanowieniem z dnia 06 września 2024 r. zdecydował nałożyć na P H Sp. z o.o. w O obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko formułując w punktach zalecenia uszczegółowienia zagadnień wynikających z opinii PPIS w Pile, RDOŚ w Poznaniu i ZZ w Inowrocławiu. Jednocześnie, działając na podstawie art. 63 ust. 5 ustawy ooś, w dniu 01 października 2024 r. zawiesił prowadzone postępowanie do czasu przedłożenia mu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia. O wydaniu obu powyższych postanowień poinformował strony.

W dniu 28 października 2024 r. F H Sp. z o.o. przedstawiła raport o odziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przygotowany przez Ewelinę Pietrak. Wedle zapisów raportu przedsięwzięcie zmieniło swój zakres. Biogazownia rolnicza wraz z infrastrukturą ma aktualnie zajmować powierzchnię 3,0455 ha. Łączna moc przerobowa instalacji będzie wynosiła 80000 Mg/rok substratu, a wielkość wsadu planowana jest na nie mniej niż 100 Mg/dobę, w tym zdolność do unieszkodliwiania/odzysku ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego nie mniej niż 10 ton/dobę. Działalność biogazowni będzie się wiązała z powstawaniem masy pofermentacyjnej w ilości 70000 Mg/rok.
Ponadto według założeń inwestora przedsięwzięcie składać się będzie z instalacji mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. (Dz. U. poz. 1169) jako instalacja w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne (z wyłączeniem działań realizowanych podczas oczyszczania ścieków komunalnych) do odzysku lub unieszkodliwiania z wykorzystaniem fermentacji beztlenowej o zdolności przetwarzania nie mniejszej niż 100 ton na dobę (pkt 5 ppkt 3 lit. c załącznika do rozporządzenia) oraz jako instalacja w innych rodzajach działalności do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego o zdolności produkcyjnej ponad 10 ton na dobę (pkt 6 ppkt 7 załącznika).

W reakcji na raport, Burmistrz Ujścia, w dniu 06 listopada 2024 r. podjął zawieszone postępowanie środowiskowe, a następnie – po wstępnej analizie raportu - w dniu 11 grudnia 2024 r. wezwał inwestora do uzupełnienie treści tego dokumentu o wyjaśnienie kwestii zaopatrzenia przedsięwzięcia w wodę z sieci wodociągowej względnie za pośrednictwem stùdni głębinowej. Nakazał także przedstawienie informacji na temat najbliższych, czynnych ujęć wody. Dodatkowo, pismem z dnia 07 stycznia 2025 r. organ zobowiązał do uzupełnienia raportu o szczegółowe parametry przedsięwzięcia (m.in. zasilanie w energię zbiornika pasteryzacji, zabezpieczenie środowiska przed odciekami z silosów magazynowych, postępowanie w wodą z systemu osuszania biogazu, wskazanie ilości i sposobu zagospodarowania wytwarzanej siarki, scharakteryzowanie zastosowania wyciągów w hali procesowej, doprecyzowanie objętości zbiorników do przechowywania pofermentu, określenie rozwiązań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia, w szczególności postępowanie z zielenią izolacyjną i sposobem utrzymywania gruntu nieutwardzonego, określenie sposobu rozdysponowania frakcji ciekłej pofermentu).
Na oba powyższe wezwania inwestor udzielił wyjaśnień w dniu 29 stycznia 2025 r.

W dalszej kolejności, Burmistrz Ujścia, stosując się do postanowień art. 77 ust. 1 ustawy ooś, wystąpił do RDOŚ w Poznaniu, ZZ w Inowrocławiu oraz PPIS w Pile

o uzgodnienia i opinie dotyczące warunków realizacji przedsięwzięcia. O taką samą opinię z czasem wystąpił też do Starosty Pilskiego zwracając uwagę, iż inwestor, na etapie sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia, zmienił jego parametry w stosunku do tych prezentowanych w kip, co spowodowało zaliczenie przedsięwzięcia do instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Jednocześnie organ, działając na podstawie art. 33 i art. 79 ust. 1 ustawy ooś, w dniu 07 lutego 2025 r. po raz pierwszy zainicjował procedurę udziału społeczeństwa w postępowaniu podając do publicznej wiadomości najważniejsze informacje dotyczące prowadzonego postępowania. Wyznaczył przy tym termin (od 12.02.2025 r. do 14.03.2025 r.) na wnoszenie uwag i zastrzeżeń do planowanego przedsięwzięcia.

W tym okresie do organu wpłynęły m.in. wnioski S I S w P S na K C Z z siedzibą w oraz S „G H ” z siedzibą w N W U o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach stron.

Burmistrz Ujścia, pismami z dnia 21 lutego 2025 r. oraz 13 marca 2025 r. przyznał tym organizacjom status stron informując je o przysługujących prawach i dotychczasowym toku postępowania.

Organ odnotował także wpływ zastrzeżeń do planów inwestycyjnych inwestora. Uwagi takie złożyło S ,E w P – w dniu 12 lutego 2025 r. oraz trzy mieszkanki wsi Mirosław, działające w imieniu kilkudziesięciu mieszkańców tej miejscowości – w dniu 13 lutego 2025 r. (podejmowanie decyzji w sposób nietransparentny, bez współpracy z lokalną społecznością, narażenie mieszkańców wsi na zanieczyszczenie powietrza i uciążliwości odorowe, zwiększenie ruchu pojazdów, ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych, zagrożenie plagą insektów i gryzoni, spadek wartości nieruchomości, ograniczenie rozwoju innych gałęzi gospodarki w regionie, wprowadzenie konfliktów społecznych).

W dniu 13 marca 2025 r. złożono też do organu petycję 1373 osób – mieszkańców gminy Ujście domagających się wstrzymania procesu wydawania decyzji środowiskowej i przeprowadzenia niezależnej analizy oddziaływania tego przedsięwzięcia. Protestujący zwrócili uwagę na zagrożenie odorami i innymi uciążliwymi dla człowieka, gazami, hałasem generowanym przez funkcjonujące przedsiębiorstwo oraz zwiększonym ruchem pojazdów. Ponadto zwrócono uwagę na niekorzystne zjawiska w postaci: emisji pyłów do powietrza i zwiększenia jego temperatury, niedogodności przestrzenne związane z planowaną w okolicy zabudową mieszkaniową, spadek wartości nieruchomości, spowolnienie rozwoju gminy i zmianę charakteru wielu istniejących przedsięwzięć, zmniejszenie walorów turystycznych i przyrodniczych, pojawienie się plagi gryzoni i insektów, zanieczyszczenia wód powierzchniowych i gruntowych, zwiększenia zagrożeń pożarowych i napięć społecznych.

Petycję tę poparło S „E ” w a wcześniej złożyło wniosek o sporządzenie kontrraportu o oddziaływaniu na środowisko procedowanych w tym samym czasie decyzji środowiskowych dotyczących powstania biogazowni na działce nr 136/17 w Mirosławiu oraz dwóch chlewni na działkach nr i nr w tej samej miejscowości. Uzasadnianiem wniosku były zbadanie potencjalnych uciążliwości tych inwestycji i ich wpływu na środowisko oraz zdrowie ludzi.

Również S R C Z w , w dniu 14 marca 2025 r. przedstawiło swoje uwagi i zastrzeżenia co do planów inwestycyjnych. Zwróciło m.in. uwagę na błędy i nieścisłości w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Wszystkie te protesty i uwagi organ przesłał do wiadomości inwestora celem zajęcia przez niego stanowiska. P H Sp. z o.o. wyjaśnienia na ten temat (m.in. w zakresie wpływu przedsięwzięcia na wody gruntowe i powierzchniowe, emisję odorów, gospodarkę odpadami, emisję hałasu, wpływu przedsięwzięcia na obszary chronione, powietrze oraz potencjalne skażenie gleby, wzrost natężenia ruchu pojazdów, ryzyko awarii i zagrożenia pożarowe, kumulacji oddziaływań, błędów w wyliczeniach parametrów emisji oraz konfliktów społecznych) przedstawiło organowi w dniu 18 kwietnia 2025 r.

Jednocześnie, w dniach 02 oraz 18 marca 2025 r. Burmistrz Ujścia zorganizował otwarte spotkania inwestora i władz gminy z mieszkańcami zaniepokojonymi planem powstania biogazowni. Protokoły ze spotkań znalazły się w aktach postępowania.

Swoje dalsze uwagi do planów inwestora, podobne do tych dotychczasowych, złożyło jeszcze S „E " w I (21 marca 2025 r.) oraz S na R C Z w (23 marca 2025 r.), domagając się m.in. umorzenia prowadzonego postępowania środowiskowego z uwagi na wymóg uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

W odpowiedzi na wniosek o zaopiniowanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, PPIS w Pile wydał w dniu 11 lutego 2025 r. opinię na temat wymagań higienicznych i zdrowotnych przedsięwzięcia określając w jej treści 20 szczegółowych warunków realizacji inwestycji.

Z kolei ZZ w Inowrocławiu, postanowieniem z dnia 07 marca 2025 r. uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia formułując przy tym 15 warunków. Organ ten nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę, a także postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania.

RDOŚ w Poznaniu natomiast, pismem z dnia 10 marca 2025 r. zwrócił się do organu o potwierdzenie zgodności ze stanem faktycznym sposobu zagospodarowania terenu w otoczeniu przedsięwzięcia, a także wyjaśnienie do jakiego rodzaju terenów, w kontekście zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, należą tereny sąsiadujące z obszarem przedsięwzięcia i w jakiej odległości położone są tereny wymagające ochrony akustycznej. Burmistrz Ujścia informację w tym zakresie przekazał do RDOŚ w Poznaniu pismem z dnia 22 kwietnia 2025 r.

Inwestor natomiast, w dniu 14 marca 2025 r. przekazał organowi uzupełnienie raportu o odziaływaniu przedsięwzięcia o analizę BAT (najlepszych dostępnych technik) w odniesieniu do przetwarzania odpadów w ramach planowanego przedsięwzięcia. Dokument ten Burmistrz Ujścia przesłał do wiadomości RDOŚ w Poznaniu.

RDOŚ z kolei, dwukrotnie jeszcze wzywał inwestora do uzupełnienia raportu. Pismem z dnia 16 maja 2025 r. zwrócił uwagę na braki i wątpliwości dotyczące wariantów przedsięwzięcia, jego kwalifikacji jako przedsięwzięcia mogącego oddziaływać na środowisko, rozbieżności w ilości powstającego pofermentu, produkowanej mocy elektrycznej i cieplnej, ilości biogazu, kumulacji oddziaływań przedsięwzięć zlokalizowanych w sąsiedztwie, a także gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem, gospodarki wodno – ściekowej oraz hydrogeologii i ochrony powierzchni ziemi. Także pismem z dnia 09 czerwca 2025 r. organ ten zażądał uzupełnienia raportu o szczegółowe zagadnienia z zakresu ochrony powietrza.

Uzupełnienia raportu w powyższym zakresie wpłynęły do Burmistrza Ujścia w dniach 26 czerwca 2025 r. (wraz z odpowiedzią inwestora na zarzuty i wątpliwości składane przez społeczeństwo i organizacje społeczne dopuszczone do udziału w postępowaniu) oraz 08 września 2025 r., a organ przekazał je dalej do RDOŚ.

Ostatecznie RDOŚ w Poznaniu, postanowieniem z dnia 29 grudnia 2025 r. uzgodnił realizację przedsięwzięcia określając przy tym 24 warunki. RDOŚ nie stwierdził przy tym konieczności ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Ostatni z organów opiniujących przedsięwzięcie – Starosta Pilski, reagując na przedstawiony mu raport, postanowieniem z dnia 24 marca 2025 r. ocenił go negatywnie.

Uzasadniając swoje stanowisko stwierdził jedynie, iż budowa geologiczna i warunki hydrogeologiczne w przedłożonej mu dokumentacji zostały przedstawione w sposób zbyt ogólnikowy. Według organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, inwestor w raporcie nie odniósł się do istniejących w rejonie wód podziemnych i ich profilu geologicznego, nie wskazał też na mapie lokalizacji ujęć wody. Ponadto nie wskazał jaki profil geologiczny spodziewany jest w rejonie biogazowni i czy wody podziemne są wystarczająco izolowane przed zanieczyszczeniami. Nie wyjaśniono przy tym na podstawie jakich założeń wynikających z budowy geologicznej przyjęto, że głębokość planowanej do wykonania studni będzie mniejsza niż 30 m. Dodatkowo według Starosty, inwestor nie zajął też stanowiska do planowanych w oddaleniu 700 m dwóch obiektów inwentarskich o obsadzie 1996 szt. trzody chlewnej każdy w kontekście ich oddziaływania skumulowanego.

W reakcji na powyższe, w szczególności zapis w postanowieniu o nieuwzględnieniu w raporcie informacji o „nowo wybudowanych" chlewniach na działkach nr i inwestor zwrócił się o sprostowanie tego zapisu wyjaśniając, iż wspomniane obiekty jeszcze nie istnieją, bo przedsięwzięcia te znajdują się na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowych, a zatem ich oddziaływanie nie mogło być jeszcze przedmiotem analizy. Postanowieniem z dnia 23 maja 2025 r. Starosta Pilski odmówił jednak sprostowania postanowienia z dnia 24 marca 2025 r. uznając, iż nie doszło do oczywistej omyłki pisarskiej.

Burmistrz Ujścia w konsekwencji, uzyskując wszystkie opinie i uzgodnienia organów współdziałających, zwrócił się zarówno do PPIS w Pile, ZZ w Inowrocławiu oraz Starosty Pilskiego o podtrzymanie wcześniejszych opinii/uzgodnień bądź w związku z napłynięciem uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia, przedstawienie nowego stanowiska w sprawie.

W odpowiedzi na to, ZZ w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 28 stycznia 2026 r. uzgodnił na nowo realizację przedsięwzięcia określając 16 szczegółowych warunków.
Starosta Pilski z kolei, pismem z dnia 16 lutego 2026 r. poinformował, że uzupełnienia raportu nie mają wpływu na jego stanowisko zaprezentowane w postanowieniu z dnia 24 marca 2025 r.
PPIS w Pile natomiast, pismem z dnia 30 stycznia 2026 r. wezwało do złożenia przez inwestora dodatkowych wyjaśnień i uzupełnienia raportu o kwestie zaopatrzenia przedsięwzięcia w wodę do celów sanitarno – higienicznych oraz przeciwpożarowych. Wskazało, że zaproponowane przez inwestora gromadzenie wody do celów sanitarnych w zbiorniku, a następnie jej filtrowanie i naświetlanie narusza przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t.j. Dz. U. z 2023 r. Nr 169, poz. 1650, ze zm.).
P H Sp. z o.o. odpowiedzi na wątpliwości udzieliła pismem z dnia 12 lutego 2026 r.

Powyższe spowodowało, iż PPIS w Pile, pismem z dnia 18 marca 2026 r. stwierdziło, że po uwzględnieniu przekazanego mu uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie może zająć ponownego stanowiska w sprawie zaopiniowania warunków realizacji tego przedsięwzięcia. W jego ocenie, przedstawione warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, w zakresie postępowania z wodą do celów sanitarno – higienicznych, zaplanowane zostały niezgodnie z obowiązującymi przepisami.
W reakcji na to, inwestor pismem z dnia 24 marca 2026 r. doprecyzował swoje wyjaśnienia z dnia 12 lutego 2026 r. powtarzając, iż woda do celów spożywczych będzie dostarczana na teren przedsięwzięcia w galonach (zbiornikach), zaś woda do celów sanitarnych będzie pochodziła z oczyszczonej wody opadowej i roztopowej, która następnie będzie filtrowana i dezynfekowana. Przed oddaniem instalacji do użytkowania woda taka będzie też zbadana mikrobiologicznie. Wyjaśnienia te przekazano do PPIS w Pile, który pismem z dnia 09 kwietnia 2026 r. podtrzymał wcześniejsze stanowisko, iż niemożliwe jest wydanie pozytywnej opinii w przedmiocie warunków realizacji przedsięwzięcia.

W dniu 10 kwietnia 2026 r. Burmistrz Ujścia zdecydował o powtórnym podaniu do publicznej wiadomości informacji o prowadzonym postępowaniu informując społeczeństwo o prawie wnoszenia, w dniach od dnia 14 kwietnia 2026 r. do dnia 14 maja 2026 r. uwag i zastrzeżeń do postępowania. W okresie tym nie wpłynęły do organu żadne uwagi.

Ostatecznie, zawiadomieniem z dnia 18 maja 2026 r. Burmistrz Ujścia poinformował strony o zebraniu materiału dowodowego umożliwiającego wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wskazał, iż istnieją przesłanki, które uniemożliwić mogą wydanie decyzji zgodnej z żądaniem wnioskodawcy, tj. negatywne opinie PPIS w Pile oraz Starosty Pilskiego na temat warunków realizacji przedsięwzięcia wg założeń raportu o oddziaływaniu na środowisko.

W konsekwencji, decyzją z dnia 26 czerwca 2026 r. Burmistrz Ujścia zdecydował o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni rolniczej o mocy 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 136/17, w obr. Mirosław, gm. Ujście.

W uzasadnieniu organ szeroko opisał dotychczasowy tok postępowania, w tym informacje o przygotowaniu przez inwestora raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego licznych uzupełnieniach. Zaznaczył, iż realizacja przedsięwzięcia została uzgodniona w ZZ w Inowrocławiu, który postanowieniem z dnia 07 marca 20125 r. nałożył 15 warunków optymalnego funkcjonowania przedsięwzięcia, a następnie postanowieniem z dnia 28 stycznia 2026 r. doprecyzował wcześniejsze stanowisko nakładając tym razem 16 (nieco zmienionych) warunków, które przedsięwzięcie winno spełnić.

Z kolei RDOŚ w Poznaniu uzgodnił przedsięwzięcie w dniu 29 grudnia 2025 r. nakazując uwzględnienie 24 warunków jego realizacji.

Powodem wydania odmownej decyzji stało się jednak negatywne zaopiniowanie przedsięwzięcia przez PPIS w Pile oraz Starostę Pilskiego. W opinii tego pierwszego organu z dnia 18 marca 2026 r. (potwierdzonej w dniu 09 kwietnia 2026 r.), realizacja planowanego przedsięwzięcia, w zakresie zaopatrzenia w wodę do celów sanitarno – higienicznych zaplanowana została w sprzeczności z postanowieniami załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t.j. Dz. U. z 2023 r. Nr 169, poz. 1650, ze zm.). Przedsięwzięcie bowiem winno być zaopatrywane w wodę bieżącą, a planowane dostarczanie jej wyłącznie ze zbiornika retencyjnego jest niedopuszczalne.

Drugi z organów, który krytycznie odniósł się do założeń wyartykułowanych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – Starosta Pilski, w postanowieniu z dnia 24 marca 2025 r. (potwierdzonym w dniu 16 lutego 2026 r.) stwierdził, iż inwestor nie przedstawił w załączonej dokumentacji szczegółów budowy geologicznej terenu przedsięwzięcia oraz warunków hydrogeologicznych. Raport nie wskazywał też lokalizacji ujęć wód podziemnych, ich profilu geologicznego i charakterystyki. W toku postępowania nie wyjaśniono też na jakiej podstawie przyjęto założenie, że głębokość ewentualnej studni będzie mniejsza niż 30 m.

Dodatkowo organ zarzucił inwestorowi, że ten nie uwzględnił w opisie planowanego przedsięwzięcia oddziaływania skumulowanego pochodzącego z terenu obiektów inwentarskich wzniesionych na działkach nr [illegible] obr. Mirosław.

Decyzja została doręczona stronom oraz opublikowana na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Ujściu.

Rozstrzygnięcie to stało się przedmiotem odwołania, które – w ustawowym terminie – wniosła P[illegible] H Sp. z o.o. w O[illegible] reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika. Zarzuciła naruszenie zarówno przepisów postępowania (art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 kpa) poprzez niewyczerpujące rozpatrzenie całego materiału dowodowego, jak i przepisów prawa materialnego (art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3 w zw. z art. 78 ust. 1 pkt 2, art. 71, art. 80 ust. 1 pkt 1 i 2,

art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret pierwszy i drugi ustawy ooś w zw. z § 23 ust. 3 i § 27 ust. 1 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz w zw. z art. 79a § 1 kpa) poprzez przyjęcie, że zaproponowane przez inwestora retencjonowanie wody do celów sanitarnych jest niewystarczające i niezgodnie z prawem oraz uznanie, że inwestor w niedostateczny, zbyt ogólnikowy sposób przedstawił w raporcie budowę geologiczną gruntu i warunki hydrogeologiczne terenu przedsięwzięcia zaniechając wezwania go do uzupełnienia materiału dowodowego w tym zakresie, a także wadliwe przyjęcie, że w raporcie nie odniesiono się do oddziaływania na środowisko obiektów inwentarskich zlokalizowanych w sąsiedztwie, gdy dokumentacja sprawy jest w tym zakresie kompletna. Odwołująca zakwestionowała przy tym opinię organu, iż przedsięwzięcie może szkodliwie wpływać na środowisko, zdrowie i życie ludzi, gdy tymczasem materiał dowodowy tego nie potwierdza. Spółka na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, względnie uchylenie tej decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

Odwołanie wymaga uwzględnienia.

Materialnoprawną podstawą decyzji organu I instancji są przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670), a także rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.).

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagane jest dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, bądź potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 1 i 2 ustawy). W myśl art. 59 ust. 1 ustawy przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:
1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.
Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zależności zatem od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obowiązkowy lub fakultatywny. W pierwszym przypadku ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku właściwy organ określa, że taki obowiązek występuje.

Planowane na działce nr 136/17 w obr. Mirosław przedsięwzięcie zaliczone zostało do takiego, które potencjalnie znacząco może oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 47, pkt 54 lit. b oraz pkt 82 rozporządzenia z dnia 10 września 2019 r.). Dla takiego przedsięwzięcia nie ma bezwzględnego obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, ale w związku z opiniami organów współdziałających nakazujących jej sporządzenie, Burmistrz Ujścia, taki obowiązek na inwestora nałożył.
W ramach postępowania w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia ustala się i ocenia bezpośredni i pośredni wpływ przedsięwzięcia na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne

oddziaływanie między elementami, o których mowa wyżej, dostępność do złóż kopalin oraz możliwości i sposoby zapobiegania i ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, a także wymagany zakres monitoringu (art. 62 ustawy). Decyzja określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia.

Istotą zaś decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań środowiskowych, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Obowiązkiem organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego nawet potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest poczynienie wszechstronnych ustaleń na temat spodziewanego oddziaływania przedsięwzięcia na szeroko rozumiane środowisko, w tym na ludzi.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia, m.in. z RDOŚ oraz zasięga opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Organy te, z racji swoich kompetencji, są w stanie samodzielnie ocenić wpływ inwestycji na środowisko, w oparciu o dane faktyczne wskazane w raporcie. Należy jednak zaznaczyć, że w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z regułami wynikającymi z art. 7 kpa, obowiązuje zasada prawdy obiektywnej obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego. W związku z tym, nawet gdy nikt nie kwestionuje prawidłowości sporządzenia raportu oraz danych w nim zawartych, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach musi samodzielnie ocenić, czy został on sporządzony zgodnie z przepisami.
Przepis art. 77 ust. 1 ustawy wprowadził wyraźne rozróżnienie pomiędzy uzgodnieniem, a opinią organu współdziałającego. Istotne jest rozróżnienie mocy wiążącej opinii i uzgodnienia dla postępowania głównego. W tej materii już wielokrotnie wypowiadały się sądy administracyjne wskazując, że uzgodnienie - w przeciwieństwie do opinii - jest formą o znaczeniu stanowczym, bowiem wiąże organ administracyjny rozstrzygający w postępowaniu głównym. Należy podkreślić, że postępowanie uzgodnieniowe ma charakter akcesoryjny i jest częścią szeroko rozumianego postępowania w sprawie głównej; przy czym jego wynik jest niezbędny dla organu prowadzącego postępowanie główne (wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2007 r. sygn. akt II OSK 922/06, Lex nr 340121, wyroki WSA: w Rzeszowie z dnia 03 grudnia 2010 r. sygn. akt II SA/Rz 625/10, Lex nr 754651, w Bydgoszczy z dnia 13 grudnia 2007 r. sygn. akt II SA/Bd 742/07, Lex nr 489196).
Organ występujący o uzgodnienie/opinię powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (K. Gruszecki, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku, jego ochronie (...), Wrocław 2009 r., str. 229 oraz wyroki WSA w Poznaniu z dnia 21 października 2010 r., sygn. akt II SA/Po 411/2010, WSA w Bydgoszczy z dnia 22 września 2015 r. sygn. akt II SA/Bd 23/15, Lex nr 1852013 oraz WSA w Poznaniu z dnia 27 lutego 2014 r., sygn. akt IV SA/Po 717/13, Lex nr 1437715).

Charakteryzując postępowanie środowiskowe zaznaczyć trzeba, iż generalnie, po wpłynięciu wniosku o wydanie takiej decyzji, organ winien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami ustawy i jest zobligowany wydać decyzję, jeżeli inwestor spełni

wymagania określone przepisami. Decyzja środowiskowa nie jest bowiem decyzją o charakterze uznaniowym. Analiza przepisów ustawy wskazuje, że zasadą jest wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Odmowa jej wydania może nastąpić jedynie w razie wystąpienia wyraźnie określonych w ustawie przyczyn takich jak:
1) występuje niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy);
2) nastąpiła odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ uzgadniający (art. 77 ust. 1 ustawy); związanie stanowiskiem organu uzgadniającego obejmuje także niemożność określenia w decyzji środowiskowej, warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny od zaprezentowanego w uzgodnieniu;
3) w przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy);
4) z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy);
5) jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że może ono spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy).
Jeżeli więc żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań (wyroki WSA w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn. akt II SA/Łd 285/13, Lex nr 1333585, WSA w Poznaniu z dnia 19 marca 2015 r. sygn. akt II SA/Po 1128/14, Lex nr 1807232).
Warto zaznaczyć, iż powyższe, enumeratywne wyliczenie przyczyn odmowy wydania decyzji środowiskowej jest traktowane jako wyjątek od zasady pozytywnego określenia środowiskowych uwarunkowań. Decyzja środowiskowa nie przesądza bowiem o przystąpieniu do realizacji przedsięwzięcia, ale otwiera inwestorowi drogę do ubiegania się m.in. o pozwolenie na budowę. Postępowanie środowiskowe służy więc zidentyfikowaniu negatywnych skutków wykonania i późniejszej eksploatacji przedsięwzięcia oraz określeniu działań, które mają zapobiec lub zminimalizować do poziomu zgodnego z prawem, owe skutki.

W rozpatrywanym przypadku procedowania warunków środowiskowych przedsięwzięcia polegającego na budowie biogazowni rolniczej na działce nr 136/17 w obr. Mirosław żadna z powyższych okoliczności uzasadniających odmowę wydania pozytywnej decyzji nie zaistniała.
Zasadniczym powodem odmownego zrealizowania wniosku P H Sp. z o.o. było wydanie przez organy współdziałające dwóch opinii odnoszących się do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnień.
Spór w sprawie dotyczy zatem oceny czy Starosta Pilski prawidłowo i w sposób należycie uzasadniony negatywnie zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia w swoim postanowieniu z dnia 24 marca 2025 r. (potwierdzonym w dniu 16 lutego 2026 r.) oraz czy Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pile, stanowiskiem z dnia 18 marca 2026 r. (potwierdzonym w dniu 09 kwietnia 2026 r.) dokonał tego skutecznie, w wymaganej formie.
W konsekwencji powyższego zasadne było rozważenie czy decyzja Burmistrza Ujścia z dnia 26 czerwca 2026 r., oparta o powyższe opinie, może zostać uznana za zgodną z prawem.
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile stoi na stanowisku, że odpowiedź na to pytanie jest negatywne.

Z akt sprawy wynika, iż Starosta Pilski, poproszony o zaopiniowanie w trybie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś warunków realizacji przedsięwzięcia na podstawie przedłożonego mu raportu i jego uzupełnień, postanowieniem z dnia 24 marca 2025 r. negatywnie odniósł się do planu inwestycyjnego F · H Sp. z o.o. W treści swego postanowienia, oprócz opisu stanu faktycznego sprawy, w tym przedstawienia technologii działania przedsięwzięcia, wymienieniu elementów środowiska, na które może ono oddziaływać oraz uwarunkowań prawnych w jakich ma funkcjonować, jako organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego stwierdził m.in., że wpływ planowanej biogazowni na składniki środowiska przedstawione zostały w raporcie w sposób zbyt ogólnikowy. W szczególności niedostatecznie rzetelnie przedstawiona została budowa geologiczna gruntu i warunki hydrogeologiczne okolic przedsięwzięcia, nie wskazano lokalizacji ujęć wód podziemnych i ich profili geologicznych oraz nie wyjaśniono czy wody podziemne będą wystarczająco izolowane od zanieczyszczeń oraz na podstawie jakich założeń ustalono, że planowana dla inwestycji studnia głębinowa będzie płytsza niż 30 m. Dodatkowo organ ten zaznaczył, iż raport nie zawiera informacji o wszystkich planowanych inwestycjach w sąsiedztwie (chlewni planowanych na działkach nr i).

W opinii Kolegium powyższe postanowienie Starosty Pilskiego jest nieprecyzyjne i mało konkretne, a przez to nie powinno stanowić podstawy do wydania przez Burmistrza Ujścia odmownej decyzji środowiskowej. Zauważyć należy, iż w toku postępowania uzgodnieniowego organ współdziałający, w procesie wydawania przez siebie opinii, nie może opierać się jedynie na przekazanych mu do zaopiniowania dokumentach, ale w razie wątpliwości, może prowadzić we własnym zakresie postępowanie wyjaśniające (art. 106 § 4 kpa). Podstawą do tego jest zasada prawdy obiektywnej (art. 7 kpa), która nakazuje podejmowanie wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a także obowiązek wyczerpującego zebrania całego materiału dowodowego (art. 77 kpa).

Skoro w identycznym postępowaniu opiniująco - uzgadniającym RDOŚ w Poznaniu potrafił trzykrotnie wezwać (inwestora oraz organ główny) do uzupełnienia zapisów raportu, to takie same działanie mógł też zainicjować Starosta Pilski dążąc do wyjaśnienia kwestii, które - jego zdaniem – przedstawione został zbyt ogólnikowo. W niezaskarżalnym postanowieniu z dnia 24 marca 2025 r. (którego Kolegium nie może w niniejszym postępowaniu odwoławczym uchylić) Starosta nie wyjaśnił dokładnie z jaką dozą szczegółowości chciałby uzyskać informacje, które go interesują. Stwierdził jedynie, że inwestor w sposób ogólny przedstawił niektóre elementy środowiska podlegające ochronie, aczkolwiek nie doprecyzował co miał na myśli. Organ opiniujący nie wskazał przy tym w jakim zakresie informacje, których oczekuje miałaby przełożenie na ewentualne uzyskanie pozwolenia zintegrowanego dla tego przedsięwzięcia.

W tym zakresie rolą organu prowadzącego postępowanie środowiskowe było podważenie tego typu mało konkretnej opinii, która nie została oparta na faktach. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z października 2024 r. zawarto bowiem wszystkie konieczne informacje, w tym np. warunki hydrogeologiczne terenu przedsięwzięcia, główne zbiorniki wód podziemnych, jednolite części wód powierzchniowych, jednolite części wód podziemnych i sieć hydrograficzną (s. 10 – 46), warunki geologiczne (s. 46 – 51, 76 – 78) czy lokalizację ujęć wód podziemnych (s. 51). W uzupełnieniu raportu z dnia 29 stycznia 2025 r. inwestor z kolei wypowiedział się co do lokalizacji ujęć wody w pobliżu przedsięwzięcia i parametrów planowanej studni głębinowej, a w uzupełnieniu z 18 kwietnia 2025 r. opisał planowane do realizacji przedsięwzięcie (chlewnie) mające powstać w sąsiedztwie oraz wyjaśnił kwestie braku istnienia kumulacji oddziaływań.

Kolegium w tej sprawie stanęło na stanowisku, że jeśli organowi opiniującemu brakowało pewnych informacji dla udzielenia jednoznacznej opinii na temat warunków funkcjonowania przyszłego przedsięwzięcia, to nie powinien torpedować procesu uzyskania przez inwestora

decyzji środowiskowej, ale dążyć do uzupełnienia przez niego brakujących danych, w drodze wezwania do przedłożenia dodatkowych uzupełnień raportu.
Dodać trzeba, że choć Burmistrz Ujścia nie miał zasadniczo wpływu na treść opinii organu współdziałającego i nie był związany tą opinią, to jednak dostrzegalna lakoniczność tego rozstrzygnięcia mogła go skłonić do uzyskania wyjaśnień wątpliwych kwestii we własnym zakresie. Organ prowadzący postępowanie miał bowiem także prawo wezwać inwestora do uzupełnienia raportu o informacje, których według Starosty Pilskiego, zabrakło. Bezwarunkowa natomiast akceptacja postanowienia z dnia 24 marca 2025 r., które nie zostało wiarygodnie i rzetelnie uzasadnione, musi być w tej sytuacji podstawą do zakwestionowania odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Innym powodem braku określenia przez Burmistrza Ujścia uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia było wydanie przez PPIS w Pile opinii z dnia 18 marca 2026 r., potwierdzonej następnie w dniu 09 kwietnia 2026 r.
Kolegium w niniejszym postępowania nie kwestionuje merytorycznej doniosłości argumentów wskazanych przez organ Powiatowej Inspekcji Sanitarnej. Przedsięwzięcie zaopatrywane w wodę dla celów sanitarno – higienicznych ze zbiornika retencyjnego nie wypełnia obowiązku doprowadzenia do terenu inwestycji wody bieżącej. Pod takim pojęciem należy rozumieć wodę płynącą (a nie stojącą), pochodzącą np. z sieci wodociągowej czy też studni, znajdujących się pod bieżącym nadzorem organów Inspekcji Sanitarnej. Walor wody bieżącej ma woda pochodząca ze źródeł zabezpieczających - co do zasady - nieprzerwany pobór wody (wyrok WSA w Opolu z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II SA 220/14, Lex nr 1488265, podobnie wyrok NSA z dnia 20 czerwca 2007 r. sygn. akt II OSK 914/06, Lex nr 344107). Takiej cechy nie posiada natomiast woda zbierana w zbiornikach, nawet gdy jest odpowiednio przygotowana (oczyszczona, przefiltrowana, naświetlona promieniami UV) do użycia. Zaproponowany zatem przez inwestora sposób zabezpieczenia pracowników obsługujących teren przedsięwzięcia w urządzenia zapewniające wodę do celów sanitarno – higienicznych ma negatywny wpływ na ich bezpieczeństwo i higienę pracy oraz narusza postanowienia art. 213 § 2 ustawy - Kodeks pracy, a nadto § 3 i § 13 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (t. j. Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650, ze zm.) i § 18 ust. 2, § 23 ust. 3, § 27 ust. 1 załącznika nr 3 do tego rozporządzenia.
Brak zakwestionowania rozstrzygnięcia PPIS w Pile nie znaczy jednak akceptacji formy w jakiej zakomunikowana została opinia tego organu. Zwrócić należy uwagę, iż w świetle art. 77 ust. 3 ustawy ooś jedynie uzgodnienia wymagają formy niezaskarżalnego postanowienia. Wedle art. 77 ust. 7 ustawy, do opinii nie stosuje się m.in. art. 106 § 5 kpa, który mówi o zajęciu stanowiska przez organ współdziałający w postaci zaskarżalnych postanowień. Ponieważ doniosłość prawna takich opinii, choćby w postaci postępowań środowiskowych, jest znacząca, to stanowisko organu współdziałającego – zdaniem Kolegium – zawsze winno przybierać formę aktu normatywnego choć bez nazywania go postanowieniem.
Tak też stało się w odniesieniu do opinii PPIS w Pile z dnia 11 lutego 2025 r., którą pierwotnie pozytywnie oceniono pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych przedstawiony przez inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Budowa tego dokumentu (wskazanie organu, podstawa prawna, rozstrzygnięcie, uzasadnienie i podpis) wskazuje wyraźnie, iż jest to oficjalne stanowisko organu.
Czym innym jednakże jest pismo tego organu z dnia 18 marca 2026 r. potwierdzone w dniu 09 kwietnia 2026 r. Oba te dokumenty, w ocenie Kolegium, stanowią jedynie zapowiedź wydania negatywnej tym razem opinii o uwarunkowaniach higieniczno – sanitarnych planowanego przedsięwzięcia, niż formalnie taką opinią są. Pisma te wydane bowiem zostały w toku wystąpienia Burmistrza Ujścia z dnia 20 stycznia 2026 r., w którym organ ten zwrócił się o wydanie nowej bądź podtrzymanie dotychczasowej opinii co do realizacji przedsięwzięcia pod wpływem uzupełnienia raportu o jego oddziaływaniu na środowisko.

W takim uzupełnieniu z dnia 18 czerwca 2025 r. wskazano bowiem, że przedsięwzięcie nie będzie korzystało z wodociągu gminnego, ani nie zostanie wyposażone w studnię głębinową, ale woda do celów sanitarnych dostarczana będzie ze zbiornika retencyjnego, w którym zbierane będą wody opadowe i roztopowe.
W odpowiedzi PPIS w Pile zażądał od inwestora szczegółowych wyjaśnień wskazując na potrzebę zapewnienia przedsięwzięciu wody bieżącej, a po niedostatecznym – jak można domniemać - przedstawieniu przez inwestora założeń swego planu inwestycyjnego (pismo z dnia 12 lutego 2026 r.), organ w dniu 18 marca 2026 r. stwierdził, że „zgromadzona dokumentacja uniemożliwia zajęcie stanowiska". PPIS dodał, że warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia godzą w obowiązujące przepisy prawa (których nie przytoczył) i są rozwiązaniem mogącym negatywnie wpływać na zdrowie pracowników planowanej biogazowni. Pismo to nie zawiera żadnej podstawy prawnej i nie ingeruje w ogóle w byt prawny wcześniejszej opinii organu z dnia 11 lutego 2025 r. odnoszącej się do tego samego przedsięwzięcia, czyli nie uchyla jej, nie zmienia, ani nie utrzymuje w mocy.
Dodatkowe wyjaśnienia inwestora (pismo z dnia 24 marca 2026 r.) nie zmieniło podejścia PPIS w Pile, który pismem z dnia 09 kwietnia 2026 r. podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko powtarzając, iż nie może wydać pozytywnej opinii w sprawie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Zdaniem Kolegium, zawarte w pismach 18 marca 2026 r. i 09 kwietnia 2026 r. stanowisko Inspekcji Sanitarnej nie może być formalnie uznane jako negatywne zaopiniowanie planowanego przedsięwzięcia, bo nie zawiera takiego wyraźnego wskazania, a nadto nie zostało sformułowane w odpowiedniej formie.
W zaistniałej sytuacji rolą organu prowadzącego postępowanie główne – Burmistrza Ujścia było zwrócenie się do PPIS w Pile o wydanie jednoznacznego dokumentu, który konkretnie i z powołaniem podstawy prawnej wskazywałby na przeszkody do akceptacji przedstawionych dotąd uwarunkowań higienicznych i sanitarnych, które mają się wiązać z realizacją i późniejszym funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia. Ewentualna zmiana planów inwestycyjnych P H Sp. z o.o. i np. zadeklarowanie zaopatrzenia przedsięwzięcia w wodę z ujęcia podziemnego winna być natomiast przesłanką do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania wyjaśniającego w ramach postępowania środowiskowego i poddane tego nowego założenia ponownemu zaopiniowaniu przez PPIS.
Zatem w aktualnym stanie sprawy, oparcie się przez Burmistrza Ujścia na niesformalizowanym i niedostatecznie uzasadnionym stanowisku PPIS w Pile z dnia 18 marca 2026 r. i na tej podstawie wydanie negatywnej decyzji środowiskowej było przedwczesne i wadliwe, gdyż organ nie dysponował prawidłową opinią organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Oznacza to konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji z dnia 26 czerwca 2026 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia celem uzyskania przez organ wiążącego i jednoznacznego stanowiska PPIS w Pile.

Rozpatrując odwołanie od zaskarżonej decyzji Kolegium zwróciło też uwagę na wadliwe dopuszczenie jednej z organizacji społecznej do udziału w postępowaniu na prawach strony. Pismami z dnia 21 lutego 2025 r. Burmistrz Ujścia przyznał status strony S I S „E " w Pile, zaś w dniu 13 marca 2025 r. - S „G H " w N . Oba te stowarzyszenia należą do tzw. stowarzyszeń rejestrowych, posiadających osobowość prawną i ich dopuszczenie do udziału w postępowaniu nie budzi wątpliwości. Inaczej natomiast należało podejść do St na R C Z siedzibą w które - jako stowarzyszenie zwykłe, nieposiadające osobowości prawnej - uznane zostało za stronę pismem z dnia 21 lutego 2025 r. W ocenie Kolegium czynność ta była przedwczesna.
Z akt sprawy wynika, iż przedstawiciel S na R C Z w – K J w dniu 17 lutego 2025 r. skierował do Burmistrza Ujścia informację o przystąpieniu jego organizacji do postępowania. Zwrócić należy uwagę,

iż osoba ta nie zawnioskowała „o dopuszczenie" organizacji, ale jedynie poinformowała, że „przystępuje do udziału w postępowaniu". K J do swego pisma załączył regulamin stowarzyszenia zwykłego oraz informację, iż zostało ono, w dniu 14 marca 2018 r., wpisane do ewidencji Starosty Szamotulskiego, a jego przedstawicielem jest właśnie K J W odpowiedzi na to, Burmistrz Ujścia - nie wprost - ale poinformował, że dopuszcza tę organizację do udziału w postępowaniu.
Problemem w tej sprawie jest jednak sam wniosek organizacji społecznej, który złożony został prawdopodobnie przez osobe. która nie posiadała uprawnienia do samodzielnej reprezentacji tej organizacji. S na R C Z jest bowiem stowarzyszeniem zwykłym. Jak wynika z treści art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o stowarzyszeniach, stowarzyszenie zwykłe jest uproszczoną formą stowarzyszenia i nie posiada osobowości prawnej. Osoby w liczbie co najmniej trzech, pragnące założyć stowarzyszenie zwykłe, uchwalają regulamin, określając w szczególności jego nazwę, cel, teren i środki działania, siedzibę oraz przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie. Oznacza to, że stowarzyszenie takie tworzą wszyscy członkowie, a sposób ich działania reguluje regulamin.
Stowarzyszenie tego typu nie posiada organów. Regulamin stowarzyszenia wskazuje jedynie, że stowarzyszenie posiada przedstawiciela, który je reprezentuje, ale przedstawiciel nie jest jego organem. W orzecznictwie sądów powszechnych prezentowany jest pogląd, że przez „reprezentowanie stowarzyszenia" nie można rozumieć zaciągania zobowiązań ze skutkiem dla stowarzyszenia. Ponadto zobowiązania majątkowe mogą zaciągać członkowie osobiście lub działając przez pełnomocnika na zasadach i w sposób określony w przepisach Kodeksu cywilnego o pełnomocnictwie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 października 2001 r., sygn. akt I ACa 214/01, OSA 2003/1/1). Takie stanowisko prezentuje również Sąd Najwyższy w wyroku z 14 grudnia 2012 r. (w sprawie I CSK 234/12, Lex nr 1307997), w którym stwierdził, że nie można wywieść zdolności prawnej stowarzyszeń zwykłych z przewidzianego w art. 40 ust. 2 - Prawa o stowarzyszeniach obowiązku uchwalenia przez osoby zakładające stowarzyszenie zwykłe regulaminu, określającego w szczególności nazwę stowarzyszenia, jego cel, obszar działania i środki działania, siedzibę oraz przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie. Ponadto z powodu nieprzysługiwania stowarzyszeniom zwykłym osobowości prawnej i niestosowania do nich przepisów o osobach prawnych na podstawie art. 331 kc, podmiotem praw i obowiązków w stosunkach cywilnoprawnych związanych z działalnością stowarzyszeń zwykłych nie mogą być same te stowarzyszenia, lecz tylko ich członkowie. Oznacza to, że także w postępowaniu sądowo-administracyjnym osoba wskazana w regulaminie stowarzyszenia zwykłego jako przedstawiciel nie posiada uprawnień do reprezentowania stowarzyszenia w postępowaniu sądowo-administracyjnym.
Stowarzyszeniu zwykłemu niewątpliwie przysługuje zdolność sądowa jako organizacji społecznej, jednak legitymację procesową, a zatem zdolność do czynności procesowych posiadają jedynie wszyscy członkowie tego stowarzyszenia. Oznacza to, że przedstawiciel wskazany w regulaminie może reprezentować stowarzyszenie zwykłe, jeżeli pozostali członkowie stowarzyszenia upoważnią go do tego w należytej formie prawnej. Źródłem upoważnienia nie można natomiast uznać regulaminu, jako dokumentu statuującego tylko powstanie stowarzyszenia zwykłego (wyroki NSA z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt II OSK 2525/12, Lex nr 1488169, z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt II OSK 2966/12, Lex nr 1586381 oraz z dnia 12 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 1157/17, Lex nr 2471011).
W analizowanym przypadku organ I instancji zrealizował wniosek S na R C i Z z dnia 17 lutego 2025 r. („zawiadomienie") o dopuszczenie do postępowania na prawach strony, nie weryfikując uprawnień K i J do reprezentowania Stowarzyszenia. Organ nie zbadał nawet czy wniosek ten został podpisany przez kogokolwiek. Prawidłowo wniosek ten winien zawierać podpisy wszystkich członków stowarzyszenia, względnie podpis K J działającego jako pełnomocnik pozostałych członków stowarzyszenia. Dla wykluczenia wadliwości w tym zakresie, organ

winien wezwać wnoszącego podanie, w trybie art. 64 § 2 kpa, do usunięcia braku formalnego wniosku, pod rygorem pozostawienia go bez rozpoznania.
W konsekwencji powyższego, weryfikacji wymaga dalsze uczestnictwo Stowarzyszenia w toku postępowania na prawach strony, w tym uwzględnienie wniesionych przez nie pism.

Końcowo, Kolegium zwraca też uwagę organowi I instancji na nieznaczne uchybienia w sposobie prowadzenia akt postępowania, które nie mają co prawda wpływu na jego merytoryczną ocenę, ale utrudniają sprawną weryfikację prawidłowości dokonywanych czynności. Po pierwsze, organ nie wezwał inwestora do przedstawienia tekstu jednolitego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Kilkakrotne uzupełnianie raportu spowodowało, iż źródłowa materia uwarunkowań w jakich przedsięwzięcie ma działać uległa rozproszeniu w toku akt sprawy, co znacznie komplikuje jej kompleksową ocenę. Po drugie, zbędne było informowanie stron o kolejnych czynnościach organu co kilkanaście dni oraz kilkakrotne tworzenie wykazu stron. Czynność ta, jako wykonywana powtórnie w toku postępowania, nie jest konieczna, gdyż niepotrzebnie zwiększa objętość akt. Po trzecie, niepraktyczne, a wręcz zakłócające porządek jest przechowywanie niektórych dokumentów w luźnych koszulkach, zamiast chronologiczne kompletowanie ich w spiętych zbiorach akt. Zbyteczne jest też załączanie do akt administracyjnych korespondencji wewnętrznej organu (prowadzonej np. między pracownikami), mailowej (np. techniczne uzgodnienia ze stroną), notatek pracownika prowadzącego postępowanie, treści aktów prawnych lub projektu decyzji kończącej postępowanie – do wewnętrznego zaopiniowania. Nieprawidłowością prowadzenia akt sprawy jest też brak oznaczania pieczęcią urzędu (prezentatą) daty wpływu danego dokumentu.

Uwzględniając powyższe uwagi, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile postanowiło uchylić w całości zaskarżoną decyzję z dnia 26 czerwca 2026 r. i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Organ I instancji, wbrew przytoczonym wyżej regulacjom, niezasadnie bo przedwcześnie odmówił określenia uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia, a swoją decyzję podjął z naruszeniem zasad ogólnych procedury administracyjnej (art. 6, art. 7, art. 77 § 1 i art. 107 § 3 kpa).
W nowym postępowaniu organ musi przede wszystkim skoncentrować się na ponownym uzyskaniu opinii Starosty Pilskiego oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Pile wydanych w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy ooś z uwzględnieniem wytycznych wskazanych w uzasadnieniu niniejszej decyzji.
Organ powinien także zweryfikować uprawienia St na R C i Z w do uczestniczenia w postępowaniu na prawach strony.
Nowe rozstrzygnięcie w sprawie uwzględniające dostrzeżone dotąd wadliwości winno zawierać uzasadnienie, które – w przeciwieństwie do tego zawartego w zaskarżonej decyzji – w sposób zwięzły i konkretny winno przedstawiać najważniejsze elementy i sens decyzji.

Mając to na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:
1. Na decyzję służy sprzeciw, który można wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 64a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - zwana dalej ppsa).
2. Od sprzeciwu pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa). Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej (art. 64b § 1 ppsa).

3. Strona składająca sprzeciw ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;

2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;

3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;

4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;

5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;

6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;

7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

1) budownictwa i architektury - 500 zł;

2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;

3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;

4) gospodarki wodnej - 300 zł;

5) nieruchomości - 200 zł;

6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;

7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;

8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;

9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;

10) kombatantów - 100 zł;

11) własności przemysłowej - 1.000 zł;

12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;

13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylenia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:

a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,

b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,

c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,

d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,

e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,

f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,

g) udzielania cudzoziemcom ochrony,

h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;

2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;

3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;

4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

/-/ Maciej Wajs /-/ Wiesława Mazur /-/ Marek Krokos

Pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi.

Otrzymują:
1. r. pr. G M – pełnomocnik P H Sp. z o. w
2. G I
3. U S
4. M S
5. P S
6. Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu
7. Skarb Państwa – Starosta Pilski
8. S „E" w P
9. E K – pełnomocnik S „G H w
10. Burmistrz Ujścia
11. aa

Do wiadomości:
1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Pile
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
3. Zarząd Zlewni Wód Polskich w Inowrocławiu

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile informuje, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile z siedzibą ul. Dzieci Polskich 26, 64-920 Piła.
2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kolegium.pila.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)
- Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.